

02

सुन्दरं वसन्तोत्सवः

713

सर्वेषां प्रिय ऋतु वसन्तऋतु
लसति पुष्पाणि वृक्षशाखायाम् ।
आमोदं वसन्ति सर्वजनाः
तुष्यन्ति पशुपक्षिणः ॥

ग्रीष्मकालस्य तपनं नास्ति
शिशिरकालस्य अतिशैत्यं नास्ति ।
सर्वेषां सुखदायकं अस्माकम्
वसन्तोत्सवः असन्तोषोत्सवः ॥

उदयति सूर्यः आमोदम्
प्रवहति अनिलः मन्दं मन्दं ।
दुःखं नास्ति दुष्टचिन्ता नास्ति
सुखदायकं अस्ति इदम् वसन्तम् ॥

पुष्पाणि विलसन्ति उद्याने
वसन्ति जनाः असन्तोषम् ।
वनान्तरे वसन्तं आत्त्यामोदम्
सर्वे जीविनां सुखदायकम् ॥

शलशाः विलसन्ति सानन्दम्
पिबन्ति मधु सर्वं पुष्पाणाम् ।
कथयति वसन्तस्य महत्त्वम्
सर्वं ददाति विना विलम्बम् ॥

पुष्पाणि नेत्राय सुखदायकं
वसन्तोत्सवः अपि आमोददायकम् ।
प्रकृत्यस्य सौन्दर्यपूर्णं ऋतु
मानवानां मनसि सुन्दरऋतु ॥

प्रकृति अस्माकं अम्बासमं
ददाति मानवाय सर्वं सुखम् ।
अम्बायाः परिपालनं अस्माकं दाय्यम्
न कुरु मानवा प्रकृतिदूषणं ॥

प्रकृत्यस्य नाशं वसन्तस्य नाशं
न भवति सौन्दर्यं सर्वं जलोपलवः ।
न वसन्तोत्सवः न सुखं कालं
न कुरु मानवा प्रकृतिं दूषणम् ॥

वसन्तोत्सवः प्रकृत्यस्य यौवनं
प्रकृतिसंरक्षणं सर्वथा कर्णीयम् ।
वसन्तस्य सौन्दर्यं संशक्तु
सर्वस्य जीवने संशक्तु ॥

वसन्तं पुष्पानि फलानि वृक्षाः
तृणानि मानवाः जीविनां च ।
लभन्ति जलं भोजनं च सुलभम्
उत्पस्यन्ति सर्वं विना श्रुतिः ॥

सर्वं परस्परं शिन्ध्यन्ति
विद्वेषचिन्तां त्यजन्ति वृणन्ति ।
श्रुत्वानि केवलं शुभ्रवार्ता
मनसि सुखं प्रकृत्योपाये सुखम् ॥

कामदेवस्य मित्रं त्रेहतुरजः तस्य
पूतसाथकेन पुष्पानि सस्याः ।
कुतः दुःखं कुतः अशान्तिः ?
मानवाः सन्नुष्टा प्रकृतिं सन्नुष्टा ॥

वसन्ते जीवने सुखदायकं
अनरीक्षं अपि न क्षोभति ।
जीवनाय सर्वं ददाति वसन्तम्
सर्वेषां प्रियं त्रेहतु वसन्तम् ॥